

היהודים, הרומנים עזרו לכך ובראשם המלך, אביו של קרול (שאהב את לופסקו).
בפברואר 1944 החקרבו צבאות רוסיה, הקיפו את יאסו (בה היו 8000 יהודים),
אבל היו בעיר כמה דיביזיות גרמניות. הרומנים הוציאו מהעיר האדמיניסטרציה,
והקהלה לקחה בידיה כל העניינים. באחד הימים הופיע בבית אביו יהודי עוור
בעין אחת, שוחח עם אביו כמה שעות שמו היה וייס, יליד קרוב, מיור בצבא הרוסי,
נשאר בביתם עד 20 באוגוסט 1944, אז נכנס הצבא הרוסי ליאסי. המיור היה
ציוני בלבד, ידע עברית. אם כי לא גילה זאת. היה בן 50 או 60. אביו ביקש
מהרוסיט שיחוסו על העוור, קצת עשו זאת, קצת לא. לפני הכניסה הפציצו העיר
והרבה יהודים נהרגו. הופיע מלונובסקי ודכא את היהודים, אסרו התנועה הציונית,
ב"ס יהודיים. מיור ווייס התערב והתירו בה"ס. נוצר קשר עם מלונובסקי ועם
גנרל גוביקוב, אמו של כהן הייתה ילידת קיוב אף היא.

14.1.65, יום ה', יא' שבט

10 באפריל. פיין (מרוסיה עכשיו באמריקה) עוסק במחקר תולדות יהדות
אמריקה, בודק מה הארכיונים של מגנס, התנועה הציונית, רוצה החומר שלי מימי
שהייתי בארה"ב. מצא מה נאום שלי על חטיבה ג. ישאר מה עד יולי (מענו יצחק
פיין, רחוב הרצוג 23, טלפון 37514).

11.30 - באה רגינה אלעזרי, אשתו של ר. ב.ש. התקיימה שיחה של אקדמאים

בבה"ס לפעילי המפלגה בח"א. מיעצים שאפתח הקורס של אקדמאים בהרצאה על

המדינה והגולה, ביום 4 בפברואר, יום ה' ב' אדר א'.

14 - בא הלל כהן. לא טוב לו. עד עכשיו לא השתתף בוויכוחים. מה יהיה?

מה אעשה אחרי הועידה? אמרתי לו שאם הוועידה תדחה דרישת ועדת הקירה והאשר

הדיקטט של גלילי - אפרוש מחיים ציבוריים.

- בערב שתי אספות בפ"ח: תחילה רק עם צירי הועידה, יחדתי הדבור על עוות

הדין. רוב הנואמים התנגדו לי: יואלי (קראו את פלוויוס ואת פראוור, זה אסון

למדינה, מומחים אומרים לי, אנחנו המומים, מדוע לא ועדת הקירה על הנהלת

המלחמה, עו"ד אומרים שאין להגיע לחקר האמת, נפלה טמסלה לכני טבועות אחדים),

משה שלו (נקמנות אישית), זומר מרמט-גן (יש כבר הכרעה - ויש לקבל הכרעת הרוב).

דוחן (זה יגרום לפלוג במפלגה) רק צבי כהן מרמט גן היה בעד תיקון המעוות.

אח"כ אספה כללית - אולם מלא, הקשבה טובה, דיברתי על בעיות המדינה

וההסתדרות, נגד שני סעיפי המערך (רשימה אחת ושתי סיעות, אסור שנוי מסטר

הבחירות). דיברתי שעה וחצי.